

32001D0923

L 339/50

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

21.12.2001

NÕUKOGU OTSUS,

17. detsember 2001,

millega luuakse vahetus-, abi- ja koolitusprogramm euro kaitsmiseks võltsimise eest (programm Perikles)

(2001/923/EÜ)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 123 lõike 4 kolmandat lauset,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾

võttes arvesse Euroopa Keskpanka arvamust ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Asutamislepingus kutsutakse ühendust üles võtma vajalikke meetmeid ühisraha euro kiireks kasutuselevõtmiseks.
- (2) 7. juuli 1998. aasta soovitus, mis käsitleb teatavate meetmete võtmist euro pangatähtede ja müntide õigusliku kaitse tugevdamiseks ⁽⁴⁾, esitas Euroopa Keskpank komisjonile üleskutse alustada koostööd euro pangatähtede ja müntide võltsimise vastu võitlemiseks. Lisaks sellele tehti nimetatud soovitusel ettepanek, et nõukogu, komisjon ja liikmesriigid kaaluksid võimalike meetmete rakendamist, et tõhustada võltsimisvastast võitlust.
- (3) Euro kaitset käsitlevas 22. juuli 1998. aasta teatises nõukogule, Euroopa Parlamendile ja Euroopa Kesk pangale teatas komisjon, et ta uurib võimalust käivitada kõigi rahavõltsimise ennetamise, tuvastamise ja tõkestamise süsteemiga seotud isikute jaoks skeem, mis võimaldaks kindlaks määrata edasiseks planeerimiseks vajalikud suunised.

- (4) 28. juunil 2001 võttis nõukogu vastu määruse (EÜ) nr 1338/2001, milles sätestatakse euro võltsimise takistamiseks vajalikud meetmed ⁽⁵⁾, mis käsitleb teabevahetust, koostööd ja vastastikust abi, sealhulgas euro kaitsmise väliseid aspekte, ning finantsasutuste kohustusi kõrvaldada käibelt võltsraha. Selle määruse eesmärk on luua koostöö üldine raamistik, mida kohaldataks enne euro pangatähtede ja müntide kasutuselevõttu aastal 2002. Samal päeval võttis nõukogu vastu ka määruse (EÜ) nr 1339/2001, millega laiendatakse euro võltsimise takistamiseks vajalike meetmete sätestamist käsitleva määruse (EÜ) nr 1338/2001 mõju nendele liikmesriikidele, kes ei ole eurot ühisrahana kasutusele võtnud. ⁽⁶⁾

- (5) Konsultatsioonid ja kogemused näitavad, et ühenduse tasandil korraldatud konkreetne valdkondadevaheline täiendav programm, mida viiakse ellu pikema aja jooksul, on tõenäoliselt tulemuslikum kui siseriiklikul tasandil võetud meetmed. Seepärast tuleks kahe eespool nimetatud määruse täiendamiseks võtta vastu tegevusprogramm, mille eesmärk oleks tõsta kõigi nende isikute teadlikkust, kes on seotud euro kaitsmisega võltsimise eest, rakendades meetmeid, mis hõlmavad eelkõige teabevahetust ja töötajate vahetust, tehnilist ja teaduslikku toetust ja koolitust. Kõnealune programm toetab ja täiendab tööd, mida liikmesriigid teevad kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega.

- (6) Tuleks tagada, et kõnealune ühenduse tegevusprogramm, mis on välja töötatud euro kaitsmiseks võltsimise eest, on kooskõlas muude olemasolevate või tulevaste programmide ja toimingutega ning täiendab neid.

⁽¹⁾ EÜT C 240 E, 28.8.2001, lk 120.

⁽²⁾ Arvamus on esitatud 13. novembril 2001 (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT C 293, 19.10.2001, lk 3.

⁽⁴⁾ EÜT C 11, 15.1.1999, lk 13.

⁽⁵⁾ EÜT L 181, 4.7.2001, lk 6.

⁽⁶⁾ EÜT L 181, 4.7.2001, lk 11.

- (7) Ilma et see piiraks EKP rolli euro kaitsmisel võltsimise eest, konsulteerib komisjon kõnealuse programmi rakendamisel määruses (EÜ) nr 1338/2001 sätestatud asjakohase nõuandekomitee raames peamiste asjaomaste osapooltega (eelkõige liikmesriikide, EKP ja Europoli määratud pädevate siseriiklike asutustega) euro kaitsmise vajaduste hindamise üle, eelkõige seoses vahetuste, abi ja koolitusega.
- (8) Ühendus peaks euro kaitsmiseks võltsimise eest edendama koostööd kolmandate riikidega.
- (9) Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 6. mai 1999. aasta eelarvedistsipliini ja eelarvemenetluse täiustamist käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽¹⁾ punktis 34 määratletud võrdlussumma lisatakse käesolevasse otsusesse kogu programmi kehtivuse ajaks, ilma et see mõjutaks eelarvepädevate institutsioonide asutamislepingus määratletud volitusi.
- (10) Käesolev otsus ei piira Euroopa Liidu lepingu kohaseid algatusi, mille eesmärk on kriminaalõiguse aspekte käsitlevate programmide kehtestamine,

ON VASTU VÕTNUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

Programmi kehtestamine

1. Käesoleva otsusega kehtestatakse ühenduse tegevusprogramm, mis toetab ja täiendab liikmesriikide meetmeid ning programme, mis on kehtestatud või mis kehtestatakse euro kaitsmiseks võltsimise eest.
2. Sellele programmile antakse nimeks Perikles. Programmi rakendatakse 1. jaanuarist 2002 kuni 31. detsembrini 2005.
3. Programmi rakendatakse ja hinnatakse artiklite 5–13 kohaselt.

Artikkel 2

Programmi eesmärgid

1. Ühenduse tegevusprogrammi eesmärk on kaitsta artiklis 3 sätestatud mitmesuguste meetmete abil eurot võltsimise eest. Programmis võetakse arvesse riikidevahelisi ja valdkondadevahelisi aspekte. Programm keskendub meetmete sisu lähenemise toetamisele, et tagada heade tavade põhjal samaväärne kaitsetase, arvestades igale liikmesriigile iseloomulikke traditsioone.

⁽¹⁾ EÜT C 172, 18.6.1999, lk 1.

2. Programmi eesmärkideks on eelkõige:

- a) asjaomaste töötajate teadlikkuse tõstmine, pöörates tähelepanu uue valuuta ühendusega seotud mõõtmele (ka reservvaluutana ja rahvusvaheliste tehingute valuutana);
- b) soodustada tihedamat koostööd asjaomaste struktuuride ja töötajate vahel, vastastikku usaldusliku õhkkonna ja piisavate teadmiste väljakujunemist, muu hulgas seoses tegutsemismeetodite ja raskustega, toetades asjakohaseid eri meetmeid, näiteks töölerakendamist, spetsialistidele mõeldud seminare või külalisesinejate kaasamist siseriiklikku koolitust ja töötajate vahetust;
- c) ühtlustada koolitajate kõrgetasemelist koolitust siseriiklike tööstrateegiatega kooskõlas oleval viisil;
- d) levitada üldisi teadmisi, eelkõige asjaomaste ühenduse ja rahvusvaheliste õigusaktide ja vahendite kohta.

Artikkel 3

Meetmed

1. Valdkondadevahelisele ja riikidevahelisele lähenemisele toetava koolituse ja operatiivtoetuse sisu ei hõlma mitte ainult turvaspekte, vaid ka teabevahetust, eelkõige tehnilise ja strateegilise teabe vahetust ning tehnilist ja teadustoetust.
2. Teabevahetus ühenduse tasandil hõlmab eelkõige kontrollimeetodeid ja analüüsi, et hinnata järgmist:
 - a) võltsimise majanduslik ja rahanduslik mõju;
 - b) andmebaaside töö;
 - c) arvutipõhiste tuvastusseadmete kasutamine;
 - d) päringu- ja uurimismeetodid;
 - e) teadusabi (eriti teadusandmebaasid ja uute suundumuste tehnoloogiline järelevalve/seire);
 - f) varajase hoiatamise süsteemide töö;
 - g) muud seotud küsimused, näiteks teabe esitamise kohustuse ulatus;
 - h) isikuandmete kaitse;
 - i) koostöö eri aspektid;
 - j) euro kaitsmine väljaspool Euroopa Liitu;
 - k) teadusuuringud;
 - l) tööalaste eriteadmiste jagamine.

Selline teabevahetus võib väljenduda erisugustes meetmetes, näiteks töökohtumiste, koosolekute ja seminaride korraldamises ning sihtotstarbelises töölerakendamises ja töötajate vahetuses.

3. Tehniline, teadus- ja operatiivtoetus on eelkõige seotud järgmisega:

- a) mis tahes meede, millega luuakse ühenduse tasandil õppevahendeid (Euroopa Liidu õigusaktide käsiraamatud, infobülletäänid, praktilised käsiraamatud, sõnastikud ja leksikonid, andmebaasid eelkõige teadusabi ja tehnilise seire vallas) või infotehnoloogilisi rakendusi (näiteks tarkvara);
- b) valdkondadevahelise ja riikidevahelise mõõtmega uuringud;
- c) tehnilise toe vahendite ja meetodite väljatöötamine, et hõlbustada valeraha kindlakstegemist ühenduse tasandil.

Artikkel 4

Meetmete sihtrühm ja osalus

1. Meetmed on suunatud järgmistele rühmadele:

- a) võltsimise tuvastamise ja võltsimisvastase võitlusega tegelevate asutuste töötajad (eelkõige politseiteenistused ja rahaasutused olenevalt nende konkreetsetest ülesannetest siseriiklikul tasandil);
- b) luuretöötajad;
- c) riikide keskpankade, rahapajade ja muude finantsvahendajate esindajad (eelkõige seoses rahaasutuste kohustustega);
- d) kommertspankade esindajad (eelkõige seoses rahaasutuste kohustustega);
- e) kõnealusele valdkonnale spetsialiseerunud kohtuametnikud ja juristid;
- f) muude asjaomaste spetsialistide rühmad (nt kommertskojad ja tööstuskojad või muud samalaadsed struktuurid, mis puutuvad kokku väike- ja keskmise suurusega ettevõtjatega, kaubandusettevõtjatega ja veoettevõtjatega).

2. Lisaks komisjoni osalusele kutsutakse ka järgmisi isikuid üles aitama kaasa ühenduse tegevusprogrammi eesmärkide saavutamisele, kasutades oma valdkondade teadmisi:

- a) riikide keskpangad ja Euroopa Keskpank, muu hulgas seoses võltsingute seiresüsteemiga (VSS);
- b) siseriiklikud analüüsikeskused ja siseriiklikud mündianalüüsikeskused;
- c) Euroopa tehnika- ja teaduskeskus (ETTK) ja riikide rahapajad;
- d) Europol ja Interpol;
- e) 20. aprillil 1929 Genfis alla kirjutatud rahvusvahelise raha-võltsimise vastu võitlemise konventsiooni ⁽¹⁾ artiklis 12 sätestatud siseriiklikud võltsingute vastu võitlemise keskasutused ja muud asutused, mis on spetsialiseerunud võltsingute ennetamisele, avastamisele ja nende vastu võitlemisele;

⁽¹⁾ Rahvasteliidu lepingute seeria nr 2623 (1931), lk 372.

- f) asjaomased erialaasutused, mis tegelevad näiteks paljundamis- ja sertifitseerimistehnoloogiaga, trükkalid ja graveerijad;
- g) muud erialateadmisi pakkuvad asutused, sealhulgas vajaduse korral kolmandatest riikidest ja eelkõige kandidaatriikidest.

Artikkel 5

Järjepidevus ja vastastikune täiendavus

1. Komisjon ja liikmesriigid rakendavad ja koordineerivad programmi tihedas koostöös.

Kõnealuse koostöö puhul võetakse arvesse ka muid meetmeid, mida on võtnud eelkõige EKP ja Europol.

2. Komisjon püüab eelkõige usaldusväärset finantsjuhtimist silmas pidades tagada selle euro kaitsmiseks võltsimise eest kehtestatud ühenduse tegevusprogrammi järjepidevuse ja vastastikuse täiendavuse teiste olemasolevate ja tulevaste programmide ja toimingutega.

Artikkel 6

Võrdlussumma

Ühenduse tegevusprogrammi rakendamise võrdlussummaks artikli 1 lõikes 2 märgitud ajavahemikus määratakse 4 miljonit eurot.

Eelarvapädevad institutsioonid kinnitavad iga-aastased assigneeringud finantsperspektiivi piires.

Artikkel 7

Rahvusvaheline koostöö

Euro pangatähtede ja müntide jaotamise korda, operatiivnõudeid, ohu hindamist ja riskianalüüsi silmas pidades on programm avatud kõigile assotsieerunud kandidaatriikidele nende tingimuste kohaselt, mis on sätestatud kõnealuste riikidega sõlmitud või sõlmitavates assotsiatsioonilepingutes ja nende lisaprotokollides, mis käsitlevad osalemist ühenduse programmis.

Sel määral kui ühenduse eelarves on kasutatavaid assigneeringsid, on programm vajadusel avatud ka kolmandatele riikidele nende kolmandate riikidega kokkulepitavate tingimuste ja korra kohaselt.

Artikkel 8

Finantssätted seoses töökohtumiste, koosolekute ja seminaridega

1. Komisjoni korraldatavate artikli 3 lõike 2 teises lõigus sätestatud töökohtumiste, koosolekute ja seminaride puhul:

a) kannab ühendus järgmised kulud:

- i) osalevate töötajate reisi- ja majutuskulud teises liikmesriigis ja selliste ürituste korraldamisega seotud üldkulud;
- ii) kasutatud õppematerjalide trükkimise ja tõlkimise kulud;

b) kannavad liikmesriigid järgmised kulud:

- i) oma töötajate esialgse ja täienduskoolituse kulud, eelkõige tehnilise koolituse puhul;
- ii) teatavad logistilised kulud, mis on seotud nende territooriumil ühenduse rahastamisel korraldatud töökohtumiste, koosolekute ja seminaridega (näiteks riigisisene transport, ruumide rent, tõlke võimaldamine).

2. Kui artikli 3 lõike 2 teises lõigus nimetatud töökohtumisi, koosolekuid ja seminare korraldatakse koos teiste partneritega, näiteks EKP, Europol või Interpoliga, jagatakse kaasnevad kulud nende vahel. Nimetatud partnerite osalus võib olla mittehahaline, tingimusel, et see on piisavalt suur. Igal juhul kannab iga partner oma külalisesinejate reisi- ja majutuskulud.

Artikkel 9

Finantssätted seoses töötajate vahetusega

1. Ühendus kannab liikmesriikide töötajate kulud artikli 3 lõike 2 teises lõigus sätestatud töölerakendamises või vahetuses osalemise korral, kui see tegevus on kooskõlas artiklis 2 osutatud eesmärkide saavutamiseks.

2. Kui liikmesriikide töötajad osalevad programmiga hõlmamata töölerakendamises või vahetuses, kannavad sellega kaasnevad kulud liikmesriigid.

Artikkel 10

Finantssätted seoses abiga

1. Ühendus katab kaasfinantseerimise korras kuni 70 % artikli 3 lõikes 2 osutatud operatiivtoetusest, eelkõige seoses järgmisega:

- a) õppematerjalide ja arvutiprogrammide või kogu Euroopat hõlmavate tehniliste vahendite kavandamise ja tootmise kulud;
- b) uuringute kulud, nt õigusnormide võrdlusuuringute eest, mis käsitlevad euro kaitset võltsimise eest.

Kui tegemist on komisjoni algatusega, võib selliseid operatiivseid toetusmeetmeid rahastada erandkorras siiski täielikult.

2. Liikmesriigid kannavad siiski kõik kulud, mis on seotud õppematerjalide ning side- ja teabevahetussüsteemide komponentidega, mille eest ühendus ei vastuta, eelkõige nendesse

süsteemidesse kuuluvate riiklike andmebaasidega, ühenduse vastutusel olevate komponentide ja muude komponentide vahelise võrguühenduse ning sellise tark- ja riistvaraga, mida iga liikmesriik peab vajalikuks, et neid süsteeme saaks täiel määral kasutada kogu nende haldusalas.

Artikkel 11

Finantssätted seoses välismeetmetega

Artiklis 7 sätestatud tingimuste kohaselt võib ühendus lisaks kolmandate riikide ametnike töökohtumistel, koosolekutel ja seminaridel osalemise kulude kandmisele artikli 8 kohaselt kaasfinantseerida kuni 70 % ulatuses kolmandate riikide territooriumil korraldatavate koolituste ja neis riikides võetavate operatiivsete toetusmeetmete kulusid.

Artikkel 12

Projektide esitamine ja valimine

1. Programmi raames teostatavad projektid võivad olla pärit liikmesriikide pädevatelt asutustelt või komisjonilt.

Liikmesriigid võivad esitada ühe projekti aastas (artikli 3 lõike 2 teises lõigus nimetatud töökohtumised, koosolekud ja seminarid). Esitada võib ka töölerakendamise, vahetuse või abiga seotud projekte.

2. Komisjon teeb valiku liikmesriikide esitatud projektidest ja tema enda algatatud projektidest järgmiste kriteeriumide põhjal:

- a) vastavus artiklis 2 määratletud programmi eesmärkidele;
- b) Euroopa mõõde, kaasa arvatud eelkõige koostööd EKP ja Europoliga käsitlevad aspektid;
- c) vastastikune täiendavus muude varasemate, käsil olevate või tulevaste projektidega;
- d) korraldaja suutlikkus rakendada projekti;
- e) projekti olulised omadused ja kulutasuvuse määr;
- f) taotletava abi summa ja selle suhe eeldatavate tulemustega;
- g) eeldatavate tulemuste mõju programmi eesmärkide saavutamisele.

Välja valitakse projektid, mis vastavad kõige paremini eespool sätestatud kriteeriumidele.

3. Komisjon vastutab programmi juhtimise ja rakendamise eest koostöös liikmesriikidega.

*Artikkel 13***Järelevalve ja hindamine**

1. Iga väljavalitud projekti toetusesaajad esitavad komisjonile igal aastal aruande.
2. Pärast projektide elluviimist annab komisjon hinnangu nende rakendamise viisi ning mõju kohta, et hinnata, kas esialgsed eesmärgid on saavutatud.
3. Komisjon saadab Euroopa Parlamendile ja nõukogule:
 - a) 30. juuniks 2005 programmi juhtidest sõltumatu aruande, milles hinnatakse programmi asjakohasust, tõhusust ja tulemuslikkust, ning programmi võimalikku jätkamist ja kohandamist käsitleva teatise, millele on vajadusel lisatud asjaomane ettepanek;
 - b) programmi lõppemise korral ja hiljemalt 30. juunil 2006 üksikasjaliku aruande programmi rakendamise ja tulemuste kohta, pöörates erilist tähelepanu ühenduse finantsabiga kaasnenud lisakasule.

*Artikkel 14***Kohaldamine**

Käesolevat otsust kohaldatakse nendes liikmesriikides, kus euro on ühisrahana kasutusele võetud.

*Artikkel 15***Jõustumine**

Käesolev otsus jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2002.

Brüssel, 17. detsember 2001

Nõukogu nimel

eesistuja

A. NEYTS-UYTTEBROECK